

Poslajte nujne apele v USA kongres!

Dobili smo poročilo, da je "Displaced persons Bill" zadržan v odboru kongresa in ga še ne nameravajo dati v razpravo in glasovanje, ker se čuti, da zakon nima dovolj prijateljev med poslanci in senatorji, da bi bilo sigurno, da bo sprejet.

Čas zasedanja kongresa je kratak. Če zakon sedaj ne bo takoj prišel na glasovanje, potem je propadel. Neobhodno je potrebno, da sedaj vsi, ki hočemo pomagati beguncem, pošljemo nove telegrame poslancem in tudi senatorjem, da zahtevamo glasovanje za ta zakon. Te dni se bo stvar morala odločiti. Če propade, je bilo vse naše delo, da tudi USA sprejme primerno število beguncev, zastoni.

Prosimo, da zastopniki katoliških Slovencev tekom teh dni pošljejo senatorjem in poslancem nujne pismene in brzojavne pozive, da vsi zahtevamo, da se zakon sprejme. Ponavljamo: takoj telegrafirajte ali vsaj pišite vsi! Vsak svojemu poslancu in senatorju!

Liga katoliških slovenskih Amerikancev.

VESTI IZ SLOVENIJE

DRŽAVA — JEČA. — Kadar vzamete v roke jugoslovanski list zmeraj berete o procesih, ječah, zaporih, prisilnem delu. Jugoslavija postaja ječa. Pri tem se spomnimo, kako je Lenin, veliki prerok sedanjega komunizma, govoril italijanskemu pisatelju Giovanniu Papini-ju o državi kot ječi. Takole je modroval: "Ljudje so plačane zverine, ki jih strahuje druga, močnejša zverina. In taka zverina sem jaz. Najvišji namen vsake vlade mora biti spremeniti državo v eno samo veliko ječo. Od trenutka, ko človeka zapro v ječo, mora biti plačeno živeti, pa naj hoče ali ne. Neha premišljati in skrbeti, zakaj to zdaj delajo zanj drugi. Spremeniti Rusijo v veličastno, ogromno temnico, to so moje sanje." Tako, pravil Papini, je govoril Lenin. Nam se zdi da je Jugoslavija že taka velika ječa. Kljub temu hočejo v njej napraviti še posameznih celic. Cilj vseh obdobja je — strahovanje, teror. V tej luči moramo gledati neprestane obsodbe, če jih hočemo malo razumeti.

V MARIBORU je bila spet obsojena skupina ljudi iz okolice svetega Lenarta v Slovenskih goricah. Poročila komunističnih listov pravijo, da so obsojeni kot krizarsko četniška tolpa, ki se je borila proti sedanjim državnim ureditvi. Torej je res veliko ljudi proti tej ureditvi.

Najvišje je obsojen Sušnik Ivan, ki je dobil 20 let. Na 15 let je obsojen Potočnik Franc. Obtoženci: Omer s u Leopold, Fras Feliks, Fras Marija, Kocbek Vinko in Kupčič Franc so obsojeni za dobo od 3 do 10 let.

OBSODBA TREH SABOTERJEV. — 7. aprila so bili

Tri na dan

Kjer je mnogo dima, je večjih tudi ogenj, torej bo morda res prišlo do kakih mirovnih razgovorov z Rusijo. V Ameriki so z ato vrata vedno odprta, pa še na stečaj.

Na kar morajo ameriški državni paziti, ako res pride do kakih konferenc, je to, da se jim ne bodo godilo, kakor se je Rooseveltu v Teheranu in na Jalti, kjer je bil kot medna tepka v rokah ruskega Jožeta.

Ampak če bodo naši in drugi državniiki res sedli k zeleni mizi z Sovjeti, bodo morali t prej nekoliko v šolo, kjer se bodo naučili še kakšne druge besede kot — ne!

NOVI GROBOVI

Frances Badalick

Po več kot 2 leti trajajoči boleznij je umrla v Huron Road bolnišnici v petek zjutraj Mrs. Frances Badalick roj. Benčič, stara 44 let. Stanovala je na 19330 Meredith Ave. Tukaj zapušta soproga Josipa, ki je zaposlen kot stavec pri Ameriški Domovini, brata Edwarda, sestri Molly Lourin in Lillian Lopatic in več sorodnikov. Pogreb je danes zjutraj ob 8:45 iz Želotovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Križa na Lake Shore Blvd. in 200. cesta ob 9:30 in na Kalvarijo.

Anton Kolenc

Po 15 mesecev trajajoči boleznij je umrl v soboto zjutraj na svojem domu Anton Kolenc, star 66 let, stanujoč na 1117 E. 63. St. Doma je bil od St. Ruperta na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko leta 1905. Zaposlen je bil v Graphite Bronze Co.

Tukaj zapušta soprogo Josephine roj. Skabar ter otroke: Mrs. Emily Elliott, Anthony Jr., Frank, Mrs. Josephine Zurga, Mrs. Vida Dillio, Joseph in Elmer ter 6 vnukov. Bil je član društva Glas elev. delavcev št. 9 SDZ. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda v sredo zjutraj ob 9 in v cerkev sv. Vida ter na pokopališče Kalvarijo.

Jernej Zelodec

V petek popoldne ob 5 je umrl Jernej Zelodec, star 74 let, stanujoč na 1320 E. 49. St. Bolehal je zadnjih pet let. Doma je bil iz vasi Narin, Notranjsko, kjer živi še vedno njegova soproga Franciška roj. Kapel. Poleg soproge zapušta v stari domovini tudi tri hčere: Viktorija, Bernarda in Ljudmila ter brata Andreja.

V Ameriki je bil vsega skupaj 40 let. Bil je med tem v domovini na obisku. Bil je član podružnice št. 5 SMZ. Tukaj zapušta sina Maksa na 989 Addison Rd. ter nečake in nečakinje. Pogreb bo jutri zjutraj ob 9:30 iz Grdinovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na 40. cesti.

Novorojenček umrl

Kmalu po rojstvu je umrl v nedeljo pop. sinček, ki ga je rodila Mrs. James Mahoney v Glenville bolnišnici. Mrs. Mahoney je hči pok. Johna Tomažič in Mrs. Ane Tomažič, roj. Bizjak, ki vodi mesnico in grocerijo na Grovewood Ave. Pogreb ima v oskrbi Grdinov pogrebni zavod.

Ana Ferenčak

Včeraj zjutraj ob 4:45 je umrla v Cleveland Clinic bolnišnici Ana Ferenčak, roj. Cernar, stara 57 let. Stanovala je na 1201 E. 177. St. Doma je bila iz vasi Radomlje pri Domžalah, odkoder je prišla v Ameriko leta 1913. Bila je članica št. 442 SNPJ, podružnice št. 41 SZZ in Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete.

Tukaj zapušta žalujočega soproga Josepha, ki je doma iz vasi Župevec, fara Kapelje pri Brezicah in sina Josepha. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:45 iz Svetkovnega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in na Kalvarijo.

Milan Trivich

V Charity bolnišnici je umrl Milan Trivich, star 64 let. Živel je na 1563 E. 36. St. Doma je bil iz Bosne in je prišel v Ameriko leta 1910. Tukaj ni nima nobenih sorodnikov. Pogreb bo jutri popoldne ob 2 iz Golubovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Save.

Titova vlada bo vzela posestva vsem ameriškim državljanom

DACHAU

V petek smo že napovedali, pa še ponavljamo: Pazite, da boste brali čudovito zanimiv popis življenja od nacistov na počasno smrt obsojenih zapornikov. Nasemu uredniku se je posrečilo dobiti originalen življenjski slovenskega izobraženca, ki je dve leti sam živel v Dachau. Popisu je iskreno, odkrito, pestro in živo. Popis ni novela, ampak preprost popis dnevnega življenja v Dachau. Ali prav zato je tako zelo zanimiv in za bralca privlačen.

Dnevno življenje v Dachau, to so štiri besede, ki povedo mučenstvo od zore do mraka; izredne junaške ljudi, ki se srečujejo; izredne svinje v slovesnem telesu, ki jih ponižujejo, zaničujejo in ugonablajo!

Vse je presenečila vest, da je Amerika priznala Izraelsko državo

Zed. države so jo tako priznale, čim je bila razglašena

New York. — Izredna konferenca skupščine Zveze narodov je bila silno presenečena, ko je udarila med delegate vest kot strela z jasnega, da je predsednik Truman naznanil, da ameriška vlada prizna samostojno Izraelsko državo v Palestini. Židje so bili vsi iz sebe od veselja, Arabci so pa vpili, da so osleparjeni.

Takoj se je oglasila delegacija republike Guatemale in naznanila, da tudi prizna novo židovsko državo. Andrej Gromiko, delegat Sovjetske zveze, je povedal skupščini, da "obstoja nova židovska država." S tem je samo priznal njen obstoj, toda uradno priznanje države mora priti iz Moskve.

Vlad Zed. držav je s tem že tretjič spremenila svoje stališče glede delitve Palestine. Prvič je predlagala in pridobila generalno skupščino za to, da se razdeli Palestino med Arabce in Žide. Potem so Zed. države izjavile, da to ni mogoče in sklicana je bila izredna seja generalne skupščine, da ukrene kaj drugega. Toda med tem so Židje ne glede na to, kaj bo ukinila Zveza narodov, razglasili svojo državo in Zed. države so bile prve, ki so jo priznale, torej s tem javno izjavile, da so za delitve Palestine.

V FISHER BODY TOVARNI BODO ŠLI NA STAVKO

Podružnica 45 unije CIO je včeraj sklenila, da skliče stavko pri Fisher Body na oCit Rd. v Clevelandu na 28. maja. Tovarna je del General Motors. Glasovanje je bilo: za stavko 1,345 glasov, proti 126. Tovarna zaposluje okrog 3500 delavcev.

Unija zahteva 25 centov več na uro in pogajanja se vršijo že od 1. marca, ki so bila do danes brez uspeha. Unija zahteva za delavce tudi pokojnino, garantirano delo 40 ur na teden, unijsko delavnico in razne druge izboljšave.

Tisti, ki ste naturalizirani državljani v Zed. državah in ki imate v stari domovini posestva, boste obnje, ker si jih bo prilastila Titova vlada, če si jih že ni.

V naslednjem ponatiskujemo dobesedno iz ljubljanskega dnevnika:

"Člen 3. — Za členom 7. se dodaja nov člen 7 a, ki se glasi: Z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo, bodo nacionalizirane in prešle v državno last vse nepremičnine, ki so lastnina tujih državljanov, tujih ustanov ali tujih zasebnih in javnopravnih oseb. Izjeme so: 1. nepremičnine kmetov-poljedelcev, ki sami obdelujejo svojo zemljo, 2. stanovanjska poslopja, ki služijo lastniku pretežno za njegovo stanovanje; 3. nepremičnine predstavnikov tujih držav, ki jim služijo za službene potrebe.

Jugoslovanski državljani, ki sprejme tuje državljanstvo, izgubi pravico lastnine do nepremičnin v FLJR (Federativna Ljudska Republika Jugoslavije), ki s tem preidejo v državno last. Izjeme more dovoliti samo minister pravosodja F. L. J.R. bo izdal potrebna navodila za prenos lastnine nacionaliziranih nepremičnin na državo.

Ta zakon stopi v veljavo, čim ga sprejme Ljudska skupščina FLJR.

Tako je dobesedno zapisano v ljubljanskem listu. Mi tukaj ne vemo, kdaj je bila "ljudska skupščina," torej tudi ne moremo vedeti, če je zakon že veljaven ali ne. Vemo pa, da ga bo "ljudska skupščina" sprejela pri prvem zasedanju, ko je vzorec za zakon enkrat razglašena v listih.

S tem zakonom so ali bodo izgubili svoja posestva vsi Amerikanci jugoslovanskega pokolenja, ker zakon govori izrecno: Jugoslovanski državljani, ki sprejme tuje državljanstvo (v vašem slučaju ameriško), izgubi pravico do nepremičnin v Jugoslaviji, ki s tem preidejo v državno last. Nepremičnina pomeni vse, kar se ne da premakniti, to je zemlja, hiše, njive, travniki, gozdovi.

Mnogi naši ljudje v Ameriki imajo posestva v stari domovini. Nekateri jih niso prodali, ker so nameravali še kdaj iti domov, drugi zato ne, ker niso mogli dobiti zanje denarja sem. Kdor je svoje posestvo pred tem zakonom prepisal na kakega svojca doma, ga je vsaj rešil, da ga ni pograbil zastoj država. Po sprejemu tega zakona niti tega ne more več storiti, ker mu je Titova vlada posestvo enostavno zaplenila.

Vidite, tako dela tista Titova vlada, nad katero imajo nekateri še vedno največje dopadaje.

V CLEVELANDU JE DIVJAL SINOČI VELIK VIHAR

Včeraj smo imeli v Clevelandu ves dan zelo lepo in gorko vreme. Toplota je kazal do 76 stopinj. Proti večeru je zavel od severozapada hud veter, začelo je grmeti in treskati, nakar se je vtila huda ploha. Huda sapa je podrila dosti drevja, trgala električne žive in utrla mnogo šip v hišah.

Na Perkins Ave. je sapa podrila leseno skladišče Friedman Bldg. ter navlako raznesla po avtomobilih, parkiranih v bližini ter po bližnjih hišah. Strela je udarila v hišo na 4034 Schiller Ave. in jo zažgala.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Smrt v domovini—

Joseph Trebec iz 1255 E. 61. St. je prejel od sestre Mici iz Sežane, Slovensko Primorje, žalostno novico, da je tam 15. aprila umrla njegova ljubljena mati Marija v starosti 72 let. V domovini zapušta pet hčera in večje število sorodnikov, v Buenos Aires, Arantina, sina Ludvika, v Clevelandu pa dva sina, Franka in Josepha. Naj v miru počiva v skupnem grobu s svojim soprogom Josipom, ki je umrl pred 10 leti. Bodi obema lahka domača gruda, preostalih naše sožalje.

Delegati za konvencijo ABZ—

Na včerajšnji seji društva sv. Janeza Krst. št. 37 ABZ sta bila skoro soglasno izvoljena za delegata na konvencijo ABZ Charles Vrtovšnik in Jože Grdina. Konvencija bo v avgustu na Ely, Minn.

Tretja obletnica—

Jutri ob 7:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojnega Stanleya Brodnik v spomin 3. obletnice njegove smrti.

Skupna dr. sv. Vida —

Jutri večer ob 8 imajo sejo skupna društva fare sv. Vida. Pridejo naj na sejo vsi zastopniki in zastopnice, posebno tisti, ki imajo listke za zadnjo plesno veselico.

Zelo važna seja—

Nocoj ob 8 bo zelo važna seja Katoliške Lige za Cleveland in okolice ter odbora "stoterih." Seja bo v šoli sv. Vida. Prosi se številne udeležbe.

Arabci so se vsuli v Palestino iz treh raznih smeri

Izraelska država apelira na Zvezo narodov naj ustavi Arabe

Jeruzalem. — Arabske armade so se vsule v Palestino v svojih bombnikih so že tudi metali bombe na židovsko mesto Tel Aviv, toda na židovske armade Arabci še niso naleteli.

Iz juga so vdrl v Palestino egiptovske čete s tanki, topništvo in letali. V prvem pohodu so Egiptčani okupirali mesto Gaza, 20 milj v notranjosti Palestine.

Od severa so vse vsule v Palestino čete iz Lebanona, ki so že okupirale neko naselje nove Izraelske države. Od vzhoda pa so planile v Palestino čete iz Sirije in Transjordanije pod poveljstvom kralja Abdullah.

Poročila trdijo, da so egiptovski bombniki že trikrat bombardirali židovsko mesto Tel Aviv in da je bilo pri tem že več oseb ubitih. Tel Aviv je prestolnica nove židovske države.

Transjordanke čete so osvojile mesto Jeriho, 20 milj severno od Jeruzalema, sirske so pa zasedle mednarodni most čez reko Jordan ter prodirajo v Izraelsko državo južno od Galilejskega jezera.

Voditelji nove Izraelske države so se obrnili na Zvezo narodov, naj ustavi prodiranje Arabcev v Palestino. To naj stori ali z sankcijami ali z oboroženo silo. Toda Zveza narodov nima nobene oborožene sile.

Minnesotski guverner je poslal narodno gardo proti stavkarjem

South St. Paul, Minn. — Stavkarji so zadnji četrtek vdrl v klavnico Cudahy v New portu tam pretepli delavce, ki niso hoteli na stavko. Razbili so opremo ter potem odpeljali kakih 30 nestavkarjev s seboj v avtomobilih. Radi tega je minnesotski guverner Youngdahl poslal v South St. Paul narodno gardo, ki je z bajoneti na puškah potisnila pred klavnicami in po ulicah, kjer so se zbirali ljudje v gruclah.

Voditelji stavkarjev so izjavili, da je sramota za državo Minnesoto, da se uporablja narodno gardo proti stavkarjem. Guverner je pa povedal stavkarjem, da z nasiljem ne bodo izvajali izboljšav in zahtev in da je njegova dolžnost da gleda za varnost državljanov.

V St. Paulu bodo danes sprejemali klavno živino, kolikor jo bodo poslali živinorejci. To bo prvič od 16. marca, ko so odšli mesarski delavci na stavko.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
 6117 St. Clair Ave. Henderson 0628
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 97 Mon., May 17, 1948

Učinkovito zdravilo

Ne enkrat, celo več kot desetkrat, smo v našem listu predlagali zdravilo, ki bi bilo gotovo dovolj učinkovito, da bi ozdravilo one ameriške državljane in celo naše drage rojake po rodu in imenu, ki so zapadli rdeči boleznici, ki jo imenujemo komunizem. In to zdravilo je: Pošljite jih naravnost v rdeči paradiz, bodisi v Titovino ali, če se vam zdi, da je to še preblizu, naravnost v Sovjetijo. Izposlušajte jim, da bo tamkajšnja vlada ravnala z njimi kot z navadnimi državljani, ne da bi jim kot gostom nudila kake ugodnosti in izjeme. In primejdunaj, stavit grem, da jim bo ta sprememba zraka tako dobro dela, da bodo prišli nazaj zdravi kot ribe in krotki kot jagnjeta in beli ameriški kruh jim bo dišal bolj kot kdaj poprej.

In danes lahko ponovimo, kar smo že večkrat predlagali. Imamo namreč en dokaz več, da bi bilo naše zdravilo učinkovito. Miss Freda Utley nam ga podaja v svoji knjigi "Lost Illusion."

Miss Freda Utley je zašla v komunizem, ker je v njem videla neke vrste vero: "Morda je bila naravna težnja po religiji tista gonilna sila, ki me je korak za korakom privedla v komunistično past, kot se zgodi s toliko mladimi ljudmi našega časa." Tako pravi o sebi Miss Freda Utley, ki je kot mlado radikalno dekle postala članica angleške komunistične stranke, se nato poročila z nekim razporečenim Rusom, postala ruska državljanka in živela šest let v Sovjetski Rusiji.

In Miss Freda Utley je prišla do spoznanja, da je komunizem samo blodnja, ravno v teh šestih letih. V teh letih je tudi dozorela njena knjiga "Lost Illusion." V teh letih je prišla do prepričanja, da življenje v Sovjetski Rusiji ni to, za kar ga predstavlja komunistična propaganda. Videla in izkusila je, da življenje v Rusiji ni mirno življenje preprostih državljanov, ampak je življenje strahu, pomanjkanja, in da sovjetski državljani morajo gledati smrti v obraz noč in dan, ako niso voljni povsem se ukloniti temu režimu tiranije in suženjstva, ki mu skoraj ni primera v zgodovini. Izkusila je to v svoji lastni družini, ko je bil njen mož ob neki "čistki" aretiran in izgnan v Sibirijo brez vsake sodbe in obsodbe. Še sedaj ne ve, kaj se je zgodilo z njim, kljub temu, da so najuglednejši člani komunistične stranke posredovali zanj v Moskvi.

Po tem dogodku je Miss Freda Utley odpotovala s svojim mladim sinom nazaj v London. Sedaj živi v Washingtonu D. C. in piše in predava, v upanju, da bo njena bridka izkušnja svarilo za druge.

V omenjeni knjigi piše o razmerah v Rusiji. Med drugim pravi, kako so sovjetski mogotci uničili "kulake," to je kmete, ki so posedovali svojo lastno zemljo. Iz družin teh kmetov so napravili neke vrste sužnje, brez pravic in zaščite po zakonu. Posebno kmetstva dekleta niso imela druge izbire kot umreti od lakote ali pa se prepustiti na milost in nemilost svojih gospodarjev, če se jim je posrečilo dobiti kako službo. Kajti sprito teh razmer ni bilo težko dobiti služkinje, ali bolje, sužnje. Kajti ta dekleta niso bile deželne nobene zaščite s strani države. Tako se njihov položaj vsaj dejansko ni dosti razlikoval od položaja sužnjev. Seveda so izgubile tudi vsak čut pravosti...

Sovjetska vlada je vedno zanikala, da preganja vero. A dejstvo je, tako pravi Miss Utley, da v času, ko je bila ona v Moskvi, nihče ni mogel dobiti kake dobre službe, če je bilo o njem znano, da je hodil v kako cerkev ali sinagogo. Jasnno, da nihče, ki se je priznaval za kristijana ali vernega Judo, ni bil pripuščen v komunistično stranko in biti deležen privilegijev, ki jih člani stranke uživajo v Rusiji.

Pred drugo svetovno vojno je bil življenjski standard v Rusiji nižji, kot je bil pod carji. Sovjetsko gospodarstvo, ki ni nič drugega kot državni kapitalizem, je zaslužilo rusko ljudstvo in povzročilo splošno obubožanje Rusije. Edini sloj, ki je imel korist od tega načina gospodarstva, je skupina ljudi, ki ima v rokah vlado Rusije. Neuspeh sovjetskega gospodarstva je bil tako očuten, da je Stalinov režim nujno potreboval nemško tehnično in gospodarsko pomoč okoli l. 1939, in ameriško pomoč po l. 1941, da se je mogel obdržati na vrhu. In ta neuspeh deloma tudi razloži, zakaj je danes sovjetska politika tako agresivna in zakaj sovjetska vlada hoče popopoma opleniti deželo, ki si jo je osvojila, in jo vključiti v Sovjetsko zvezo.

Toliko o Miss Freda Utley in njeni "Lost Illusion." Naj bi tisti ameriški državljani, ki jim ameriško življenje in blagostanje ni všeč in gojijo kake podobne nade v svojih srcih, kot jih je verjela Miss Freda Utley, malo pomislili, če njihova domišljija o rdečem rajju na zemlji ni prazna utvara. Če pa jih take in podobne priče le ne prepričajo, potem pa resni drugega zdravila zanje, kot smo ga predlagali zgoraj. In ne bi bilo napačno, če bi se Stric Sam tega zdravila poslužil. Seveda to bi bile fašistične metode! A najbrž edino pametne in dosledne, vsaj za najhujše primere rdeče bolezni.

BESEDA IZ NARODA

Zveza Najsvetejšega Imena ob 10-letnici

Cleveland, O. — Ko so Slovenci pričeli prihajati v Zed. države pred 50 in več leti, so najprej mislili na svoje cerkve in katoliških društev ni bilo prave ustanovitve nikjer. V začetku so se naši prvi naseljenci večkrat selili iz kraja v kraj, kjer je bil pač boljši zaslužek in šele, ko so bile ustanovljene slovenske župnije, potem je bilo njih življenje bolj skupno.

Toda naši naseljenci so mislili še naprej, ker so bili vsi katoličani, so nadalje mislili, da jim je tudi potreba katoliških društev, ki bi skrbela v službi smrti tega ali onega za katoliški pogreb. Poleg tega pa so naši prvi naseljenci pričeli ustanavljati tudi podporne društva, da so v slučaju bolezni ali nesreče dobili tudi kakšno gmotno podporo. To nam jasno priča KSKJ, ki je bila prva, da se je zavzela in ustanovila katoliška podpora društva že pred 50 leti. Ker pa so bili na slovenskih župnijah slovenski duhovniki, so ti navduševali svoje farane — može in fante in ustanovili društva Najsvetejšega Imena, ker so se zavzeli, da bodo te vrste društva velika opora vsaki fari.

Znano je, da je bil Rev. Kazimir Zakrajšek OFM prvi, ki je zavzel med slovenskimi izseljenci za ustanovitev društev Najsv. Imena in še danes se rabijo pri sprejemu obredi, ki jih je spisal Rev. Zakrajšek. Tudi v Clevelandu imamo ta društva pri vseh štirih slovenskih farah, ki so bila ustanovljena že pred več leti.

Zveza Slov. društev Najsv. Imena pa ima svoj začetek v fari sv. Lovrenca v Newburghu. V društvem zapisniku fare sv. Lovrenca citamo sledeče: zapisnikar je bil brat Jakob Resnik. 13. septembra 1936, v nedeljo popoldne, je bila seja dr. Najsv. Imena. Vodil jo je župnik Rev. Oman, ki je vedno pripočel članom, da naj čim več novih članov vpišejo v to društvo. Vsi moške in fante bi morali biti v tem društvu. Br. A. Meljač stavi predlog, da bi se vsi Slovenci v Clevelandu morali združiti v eno celoto, namreč člani iz vseh štirih slovenskih fara in skupno delovati. To bi bil velik napredek, če se naše društvo za to zavzame, pa bomo uspehi. Father Oman potrjuje, da je lepa ideja, če bi se le res tudi druga društva za to zavzela. Br. Resnik je podpiral ta predlog s pripombo, da bi bilo to jako koristno. Tega mnenja je bilo tudi več navzočih članov. Predlog je šel na glasovanje in kakih 60 navzočih članov je potrdilo soglasno, da naj se deluje na to, da bi se vsa štiri društva združila v eno celoto vseh štirih clevelandskih župnij.

Ta misel in želja je bila v naših srcih skoro dve leti. Večkrat smo člani ene fare prišli skupaj s člani druge fare, največkrat na prireditvah naših društev, ali da bi bili skupaj iz vseh štirih fara, tega ni bilo. Drugo nedeljo meseca maja leta 1938 je imelo zopet društvo Najsv. Imena pri fari sv. Lovrenca sejo, na kateri smo sklenili, da se piše na vsa štiri društva Najsv. Imena v Clevelandu, da pošljejo svoje zastopnike na sestanek, ki se bo vršil v Newburghu 30. maja. Na ta sestanek so prišli predstavniki vseh štirih društev z namenom, da se ustanovi Zveza slovenskih društev Najsv. Imena.

Od sv. Lovrenca so bili navzoči: Rev. J. J. Oman, Tomaž Mervar, Jakob Resnik, Mike Vrček, Frank Gliha in Anton Meljač. Od sv. Vida so bili: Lawrence Bandi in Wm. Tome. Od fare Marije Vnebovzete J. Urbas in od fare sv. Kristine so bili Louis Nemec, Frank Hočvar, Frank Kovačič, Math Tekavec in John Bradjač.

Father Oman nam je v lepem govoru razložil pomen tega sestanka in izrazil svojo željo, da bi se vsa društva Najsv. Imena združila ter skupaj delovala in tako skupno širila sv. Ime Jezusovo povsod in tako vzbudila več zanimanja. Vsi navzoči so podali svoje mnenje in izrazili, da so pripravljeni, da se še takoj na tem sestanku izvoli odbor. Predlog, ki je bil stavljen v tem smislu, je bil soglasno sprejet. Predlagano in podpirano je bilo, da se izvoli od vsake fare po dva zastopnika. Tudi ta predlog je bil soglasno sprejet.

Izvoljen je bil sledeči odbor: Rt. Rev. J. J. Oman za duhovnega vodja, predsednik Jacob Resnik, podpreds. Math Tekavec, tajnik Frank Hočvar, blagajnik Lawrence Bandi, zapisnikar Anton Meljač; nadzorniki: William Tome, John Urbas in Martin Suštaršič. To je bil prvi odbor Zveze slovenskih društev Najsv. Imena, ki so še danes vsi živi in zdravi razen brata John Urbasa, ki je umrl letos. Bog mu bodi milostljiv.

Člani Zveze Najsv. Imena smo ponosni na veliki uspeh, ki ga je imela naša dična zveza v teh desetih letih skupnega delovanja. V tem času smo se shajali skupaj enkrat pri tej drugi zopet pri drugi fari ter razmotrivali in mislili vedno na to, da bi se druge rojake pridobili v naše vrste. Pri ustanovitvi nas je bilo 13, prav tako številu, kot ga je imel Kristus, ko je začel učiti, 12 je bilo apostolov in sam Jezus med njimi trinajsti kot vodnik; prav tako smo se mi zbrali skupja 12 po številu in 13. je bil naš dobri vodnik in je še danes Rt. Rev. kanonik Oman. Deset let skupno delujemo za čast božjo in z 13im namenom, kot je dejal Kristus svojim učencem: — Pojdite in pripeljte še one, ki tavajo v temi in nevednosti in jih pripeljite v mojo čredo, da lo en hlev in en pastir.

In to je naš cilj, dragi mi člani. Veliko bi se še dalo napisati, kaj je vse naša zveza dosegla storila v gmotnem in duhovnem oziru.

Na seji 9. maja je bilo sklenjeno, da se obhaja desetletnico naše Zveze Najsv. Imena kar najbolj slovesno. Sklenjeno je bilo, da se vrši ta slovesnost pri fari sv. Lovrenca, kjer je bila zveza ustanovljena. Dalje je bilo sklenjeno, da se članstvo zveze udeleži skupnega obhajila in sv. maše ob 8:45 v nedeljo 30. maja; zbiramo se 15 minut prej, da skupno pod zastavo sv. Imena odkorakamo v cerkev. Sv. mašo bo daroval naš duhovni vodja Rt. Rev. kanonik Oman. Po maši pa gremo v spodnjo dvorano, kjer bodo okrepčila za vse člane. Okrog 11. ure pa se zberemo vsi člani pod našo zastavo in odkorakamo v procesijo, ki se bo vršila javno po ulicah Newburgha, kjer je naša zveza ustanovljena. Te procesije se bo udeležilo tudi več gg. duhovnikov, kakor tudi vsa društva naše fare. To bo res nekaj lepega. Zato se pa le pripravite bratje člani društva Najsv. Imena in 30. maja gotovo pridite k fari sv. Lovrenca, kjer bo tudi več odličnih zunanjih gostov.

V nedeljo 6. junija pa priredi naša zveza slikovno predstavitev v dvorani pod cerkvijo sv. Lovrenca v korist Zvezine blagajne. O tem bo pozneje še več poročila. V imenu Jezusove

vem vas bratsko pozdravlja — vaš zapisnikar,

Anton Meljač.

Hubbardske novice

Madison, O. — Čas pa res z velikansko naglico hiti naprej. Komaj smo imeli primarne volitve in že so za nami in predno bomo dobro zavedli v teh prekrasnih pomladanskih in poletnih dnevih, že bodo tu jesenske volitve. Da bi ugibali o njih, kako se bodo obnesle, ne velja, ker že kar naprej vidimo in slutimo, kako bodo izpadle in kdo bo izvoljen izmed glavnih predstojnikov.

Primarne volitve so se obnesle nekako tako, kot sem bil že v enem mojem dopisu omenil pred volitvami, da kjer se priprata dva, tretji dobiček ima. Mr. Lausche je sijajno zmagal nad svojim nasprotnikom Mr. Millerjem in to s tako večino, da to pač niso mačkine solze. A to pa še ne pomeni, da bo dobič guvernere te beautiful Ohio, kajti tisti, s katerim se bosta metala v jeseni, namreč sedanji republikanski guvernere Tomaz Herbert je dobil kar sam 600.000 glasov. Torej bo Mr. Lausche moral dobiti vse demokratske glasove in še nekaj republikanskih po vrhu, ne bo hotel zmagati. Mr. Lausche-tu želimo vse najboljše in popolen uspeh v jeseni.

Posebnih veselih novic pa ni v tem kraju. Huda zima, ki je nekaj izrednega v teh krajih oziroma je bil tak mrz, da je uničil domalega vsa trta tu dolj od jezera. To bo prihranilo mnogo dela farmerjem, ker ne bo treba škrofit in v jeseni pa tudi obirat ne bo treba. To je res žalostno. Edino kar sem videl, bo naš sosed John imel še prilično dober pridelek v grozdju in to bo menda zato, ker je jako usmiljenega srca in dobrih rok. Breskve so šle tudi po gobe, ker so zmrznile in to ne samo cvetje ampak tudi veje. Jabolk, hruške in sliv pa kakor izgleda bo na koše.

Kot je videti farmerju ne "sfali" zlepa, če ne uspeva eno pa drugo. To se pravi tistim farmerjem, ki so navdušeni za delo in se razumejo na to.

Torej pomlad je tukaj, vse je lepo zeleno. Naš park sem uredil tako, da izgleda kot milijon dolarjev. Vanj sem postavil novo vrtno pohištvo: moja kapelica med drugim ga pihne, da le kaj, na njej pa vihra zvezdnata zastava. Za okrasek in nameček k temu sem pa še našadil lepih cvetic, ki mi bodo krasile vrt tja do zime, ko nas bodo zopet zasuli snežni zame-tje. Iz zemlje že kuka kar vse kot: zgodnji fižol, sladka koruza in zgodnji krompir, solate je pa kar na koše. Pohištvo, ki sem ga sedaj postavil v naš vrt so mi dali naši, ko drugje nisem imel uspeha. Da bom mogel vzdržati vsa to lepoto v redu, sem si moral kupiti tudi nov stroj za košenje trave, kajti prejšnji se mi je po tolikih letih bivanja tukaj, že popolnoma vnesel, kaj šele jaz, ki sem ga moral riniti. To sem trpel za lepoto in vsi naši, ki so mi pomagali pri tem delu.

Dežja imamo za enkrat že preveč. Ko bi imel kakšno manjro, bi raje malo počakal za vroče in suhe poletne dneve, ko suša in vroče, da bomo kar jezike kazali in si želeli pod isto streho, kjer "bog roko" ven molli. Oh, kolikrat mi pride na misel naš prijatelj Hrvatov Lojze, ki toči hladilno pijačo tam v narodnem hramu na St. Clair Ave. Večkrat si želim, ko bi bil vsaj jaz v njegovih hlačah, potem bi res imel nebe-sa na zemlji. Ker se vse skupaj z vremenom vred drži tako nekak žalostno, tudi do pisanja nimam dosti veselja in zato pa končam in vas vse pozdravljam,

Frank Leskovic.

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Saj najbrže ne bom rekla napačno, če bi udarila po mizi in povedala vsakemu iz oči v oči, da je pri hiši, kjer ni zastopnosti, za for šur nekaj narobe. Kjer vlečejo vsak na svojo stran, ne bodo nikamor prišli, bi rekla, pa ki ne govorim kar tje v en dan, ampak iz skušnje. O tem bi morala že prej povedati, pa sem imela toliko opravka s tistim sejmom v Chardonu, da ni bilo nikomer podobno. Po sejmih pri nas ne bomo hodili nekaj let, če kaj vem.

Orajt, bom pa povedala za zgled vam deklicem, kako se čudne stvari urajmajo pri hiši, kjer vsak gospodari po svojem, namesto da bi se dala beseda tisti, ki ima podpisane tri vogale pri hiši, četrtega pa dobro zaslonjenega, da se vse skupaj ne sesuje in se, kot struca, ki ni zadosti vzhajana.

To je bilo ono soboto, ko smo se pripravljali, da bi pahnili naše veckarce za eno uro naprej. Saj bi rada poznala tistega, ki je to spakredal in nam vse skupaj zmeštral, da moram zdaj sredi popoldneva kuhati večerjo in ki so vsak večer vsi križji gori z našim ta malim, ki noče pod kovter pri belem dnevu. Jaz mu kažem uro in cagarje, on pa ven na sonce. Saj ne rečem, da nima prav, ampak ob devetih bo šel spat, pa je amen. "On" pa zdaj tudi tako stoka, da ni nikomer podobno, ker mora do mraka delati zunaj na vrtu. Venomer pogleduje tje pri oti

Upnik in dolžnik

Sosed, je rekel Andaluzijec svojem prijatelju, zdaj je pa čas, da mi vrnete denarje, ki ste mi jih dolžni, ali pa se pripravite, da greste z menoj na sodišče.

Bog vas ohrani še tisoč let, odvrne dolžnik, kakor je gotovo, da bom izročil svojo dušo Bogu tako radovoljno kot dolg, ki vam ga dolgujem.

Ne dvomim, toda to mi boste rekli še pred županom.

Ni nobene zapreke; vendar vidite, da ni dostojno, da grem v tej obleki v hišo gosposke. Če mi posodite svoj plašč?

Upnik je bil takoj pripravljen in mu je posodil plašč.

Župan ima že pripravljeno črpanje, ko vstopita:

Gospod pravi, tako začne častiljivi uradnik, da mu dolgujete 200 realov (1 real 25 stotink).

Tako pravi, toda vi gospod župan — zavrne dolžnik — ne poznate, da je ta gospod norec. Ze pred enim mesecem je v svoji norosti govoril, da mu je ves svet dolžan. Še malo prej se je je polakomnil in rekel, da je plašč, ki ga imam na sebi, njegov.

Mislim, da lahko tudi rečem. ... Saj sem ga vendar posodil, reče upnik.

Dosti, ju zavrne župan. Pojdi z bogom! In če nečete spasti v zaporu, je rekel upniku, ne mučite me s svojimi budalostmi in čenčami!

Slabo spremstvo

S kom pa šturiraš zdaj, ko vas slišim vsa jutra v mojo sobo?

Z nikomur, pojem in sam sebe spremljam.

Potem si pa rešil velik problem?

Kateraga?

Biti šam in v slabem spremstvu.

Lorainu, kdaj bo sonce zašlo in vsakih pet minut je v kuhinji, da pogleda na uro. No, ja, saj vem, v kuhinjo pride samo z izgovorom, da pogleda na peč, če je kaj kofeta.

Torej tisto soboto, ko se nam je reklo, da bomo v nedeljo jutro vstali eno uro prej, kot bomo kam šli, in se nam je utruvalo, naj ja ne pozabimo pahniti vekarce in druge šklemfe za eno uro naprej, da bomo vozili z duhom časa naprej, kakor so rekli. Oči bi mi izpraskala, grdobi, ki si je to spako izmislil. Naš je rekel pri večerji: "Okej, kar brez skrbi bodite, uro bom že jaz zrihtal, da bodo po najnovejši modi." Šur, kakor vsak ostvar on in on, nazadnje pade pa vse na Micko. Vedela sem, ker ga poznam, da bo ostalo vse samo pri besedi in predno se bo zavalil na posteljo, bo pozabil na ure in na ves svet, kakor je to njegova grda navada. Je že prekasno, da bi ga zdaj navadila na red. Raje molčim in sama vse postorim. In če se vse prav izteče, pa se on zadovoljno pohvali: "No, ja, saj dobro komandiram." Kakopak.

Zvečer sem nekaj pospravljala doli v kleti in ko sem se malo živa privlekla gor, je on že smrčal pod kovtrm. V tem ga moram tudi pohvaliti. Na take mile viže jo ureže, kadar se pripravi, da človeka kar gane. Ker sem vedela, da se ur ni dotaknil nihče, sem se spravila nanje jaz. To se pravi, tisto v kuhinji na steni sem pustila, ker bi morala pristaviti mizo in nanjo stol, pa še ne vem, če bi prišla do nje, ki sem bolj majkčina. Bom pa njega naglala jutri, da jo bo narihtal, ki je bolj pretegnjen. V spalnici sem jo pa pomaknila za eno uro naprej in narihtala, da bo klicala ob šestih, da ne bomo maše zamudili. Sama sebe sem bila vesela, da sem tako skrbna in da pazim na vse. Kar je res, je pa res.

Ura je veselo drdrala ob šestih, kakor sem ji ukazala zvečer. Hitro sem vstala in potem z veliko težavo tudi njega zbežala, da je odprl oči.

"Alo," sem mu rekla, "le skidaj se pokonci, da ne bomo maše zamudili, ki se vedno tako obiraš zjutraj."

"Kaj je že toliko ura?" se končno on toliko zbrihta, da je lahko videl uro. "Saj je zunaj še trda tema."

"Meni ni nič mar, kaj je zunaj," sem mu povedala nazaj, "ura je šest in ne več ne manj. Saj sem jo sinoči pomaknila naprej, kakor so jih povsod po Clevelandu. Boga zahvali, da nisem na to pozabila, ki moram skrbeti za vse pri hiši."

"Uro si premaknila?" zazija on. "Za koliko pa si jo?"

"I, za koliko sem jo, neki," mu drobim nazaj, "prav za toliko, za kolikor je bilo naročeno, za eno uro."

On je pri tem pojasnilu padel nazaj na vajošno in rekel: "Če si jo res, potem jo deni zopet lepo nazaj za eno uro."

"Bi rada vedela, kakaj," sem jezajala, ki se mi je počelo že zamalo dozdevati, da se tako malo ceni pri tej hiši mojo skrb, "kaj bi rad, da bomo pri nas za eno uro za Clevelandom?"

"Nič ne bomo nazaj," reče on, pa še rešal se mi je pri tem, da ga je eram ni, "ker sem jo že sam pomaknil sinoči za eno uro naprej."

Letela sem v kuhinjo, da se prepričam na tisti tam na steni, če je res. In res je bilo, kakor je on rekel. V kuhinji sem obsedela nekaj časa, ker nisem hotela, da bi se mi on rešal. Šele, ko sem zaslišala, da jo zopet reže, sem se tudi jaz splazila nazaj na modroc za eno uro. Vidite, tako je, kjer ni zastopnosti pri hiši in vsak dela na svojo roko. No, ja, saj če hočem po pravici povedati in če on tega ne bo zvedel, saj nisem bila nič huda, ko sem se tisto nedeljo še eno uro pocratala pod kovtrkom.

V graščinskem jarmu

FR. JAKLIČ

Nič ga ni zmotilo. Nikjer se ni ustavil. Naprej, le naprej! mu je ukazovalo srce in ga gnalo brez prenehanja. Kot bi mignil je šinil preko Studenca, kjer so na vasi že fantje šundrali; kmalu se je vzpel na Dobravico in potem je šlo više, vedno više in kar naenkrat je bil na vrhu. Pred njim je ležala domača vas, kjer sta oče in mati, kjer ga pričakuje nevesta.

"Ali sluti, da prihajam?"

Izza dolenskih gričev, tam za Sv. Ahcem, se je začel dvigati mesec. Njegova mehka svetloba se je razlila na pokrajino. Janez se je usedel, da bi se oddehlil in umiril srce, da bi uredil misli ni želje. O, kako je bila noč velikega srpana lepa, kako je bil prijeten njen hlad po vročem dnevu!

V Skriljah se ni nič genilo, nič oglašilo. V mesečini so se razločevale strehe in kmalu je zapazil novo streho domačega hleva.

Oh, koliko spominov je naenkrat vstalo v njegovi duši, ko je zagledal samo novo streho. Razločil je poleg nje rodni krov in dalje v vasi je poiskal krov Cecmanove bajte, pod katerim sniva njegova izvoljenka in njegova nevesta, kakor misli sam in nameravata oče in mati in odobrava tudi njen oče. In od tam so splavale njegove oči tja, kjer je morala stati logarjeva hiša na Preški, in potem se je ozrl više gori v temne lesove Mokreca.

Tedaj je vstajal v njegovem srcu tudi gnev do njega, ki je bil kriv, da toliko časa ni gledal lepih domačin krajev in ni obiskoval neveste. Od Klade gori se je začelo fantovsko petje, in ko je poslušal se mu je prav zdelo, da pojo ono, ki je logarju gnala kri v glavo. Nasmešnil se je in potlačil gnev. Odpustil je v srcu Menatu, s porgeljivo pesmico se je bil dovolj osvetil.

V Namršlju so zalajali psi in kmalu nato je odbilo na Golem polnoči.

Vstal je odpočit in je šel dalje po znani poti, kjer je bil vsak kamen na istem mestu kakor prej in je rastlo v mejah ob poti trnje. Nič se ni bilo izpremenilo.

Vas je že spala, ko je prišel od dolnje strani vanjo. Nobe luči ni bilo nikjer, niti fanta na vasi. Zazidnikov čuvaj se je zagnal vanj, a ko ga je spokrog njega. Skoraj je zagledal Cecmanovo bajto, kamor je bi najprej namenjen. Potrkal bo in jo poklical ter ji povedal, da je prišel domov, da ostane doma in da bosta kmalu mož in žena.

Manca! Zvezda, ki mu je svetela v temi žalostne ječe! Upanje, ki ga je bodrilo v dnevnih trpljenj in bridkosti! Vir veselega hrepenenja! Manca! "Manca! Ljubezen moja!"

Pospesil je korake. Čudno se mu je zdelo, ko je opazil luč v hiši. Osupnil je in nekaj ga je

stisnilo pri srcu.

Ali je v hiši bolezen? Ali je Manca bolna? Ali umira Cecman, njen oče.

Okna na vas so bila zagnjena od znotraj, da ni mogel pogledati v hišo, zato je šel k stranskemu oknu, ki je bilo obrnjeno na dvorišče in ni bilo zagnjeno. Lešerba je slabo svetila, tako da je Janez le polagoma razločeval predmete v hiši. V zapečku je visela ženska, na klopi pri peči je nekdo ležal, a na postelji je sedela tudi ženska. Ko je bolj pogledal, je spoznal Manco. Na prsih je pa nekaj držala. Podobno je bilo struci ali obvezani roki, ki jo je pestovala.

"Bolna je!" je mislil in usmilenje je napolnilo njegovo srce.

Naslonil se je na okno in rahlo potrkal, kakor bi se bal vznemirjati jo.

Tedaj se je ženska na postelji zrdnila in otroški jok se je razlegnil po sobi in udaril Janeza po glavi.

Kakor bi bilo treščilo vanj, tako brž se mu je vse posvetilo, da je vse videl in vedel.

Manca — mati!

Vsi neprijetni občutki so sili-li hkrati na dan. Jeza, žalost, razočaranje.

S pestjo je udaril po oknu, da se je streslo in se je steklo razietelo na vse strani.

"Manca!"

Glas, poln togote, poln bridkosti, se je izvil hropč iz njegovih prsi.

"Manca!"

Grdo besedo je pristavil k takoli ljubljenu imenu, a ni bila samo grda, temveč tudi resnična in mu je prizadejala nepopisne bolečine.

Ziva struca se je zatočila v zajoč po postelji, mlada mati je pa od strahu in presenečenja zatrepetala, in ko je spoznala obupni glas, tedaj je zakričala: "Janez! Janez! Janez!"

Zakrila si je obraz in zajokala na ves glas in ihtela, da je drgetala po vsem životu.

Ženska v zapečku je planila po hiši še napol v spanju in vzklakala:

"Jej, jej! Kaj je pa to?"

"Kdo pa je? Kdo nereduje?" je zavpil Cecman, ko se je skobacal s klopi in stopil k razbitemu oknu.

Janez je z glavo v oknu še enkrat ponovil grdo besedo.

Tedaj ga je Cecman spoznal po glasu in ga ustavil:

"Kaj sedaj razgrajaš? Prej bi bil prišel! Kje si pa bil tako dolgo? Sedaj pojdi spat!"

"O, kako si me ogoljufala! Manca! ... Sram te bodi!"

To je še vzklaknil in šel od okna, da se je umeknil radovednim sosedom, ki so že spravevali skozi okna, kaj se godi na vasi, in tu pa tam so se že odpirala vrata.

Janez pa ni bil pripravljen, da bi se sedaj razgovarjal z ljudmi.

"Jezus! Kaj sem naredila!" Globoko kesanje je zvenelo iz besedi, ki so priletele odhajajočemu Janezu še na ušesa, a ta ni bil še pripravljen na odpustčenje, da bi stopil nazaj in ji segel v roko.

Naenkrat ni bilo nobene zvezde več v nebu, ki se je še pred nekaj hipi tako ljubko smejala. Zvezda, ki ga je vodila, je ugasnila in hipoma je bila povsod trda tema, da ni vedel ne kod ne kam. Žalost mu je napolnjevala dušo in bridkost je hotela razginiti njegovo srce.

Ko je prišel pred domačo hišo, tedaj se je zgrudil na tla, truden in potrt, kakor še nikdar ni bil v svojem življenju. Zakril si je obraz in se bridko zjokal, zjokal na glas, da so se prebudili domači in prišli ven gledat človeka, polnega bridkih bolečin, katere si lajša s solzami.

1948	MAJ	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MAJ

22. — Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ ples v avditoriju SND na St. Clair Ave.

22. — Marijina družba fare sv. Lovrenca priredi "maisk ples" v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

232. — Mladinski zbor fare sv. Lovrenca priredi Pomladanski koncert v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti ob osmih zvečer. Po koncertu bo igral Andy Zabukovec orkester.

26. — Podružnica št. 25 SZZ priredi zabavni večer v cerkveni dvorani sv. Vida.

29. — Društvo sv. Katarine št. 29 ZSZ priredi "Leap Year Dance" v avditoriju SND na St. Clair Ave.

JUNIJ

6. — Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na vrtu Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

20. — Izlet društva sv. Antona Padovanskega v Newburghu na Zuerčevih prostorih ali "Sir-kova Anna" na Summit Ave.

JULIJ

3-4-5. — Romanje članov Zveze društev Najsvetjega Imena k Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois.

4. — Društvo Zvezda št. 14 H.B.Z. letni piknik na prostori Hrvatskega doma 6314 St. Clair Ave.

25. — Gospodinski klub na Jutrovnem priredi svoj piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

AUGUST

1. — Farni piknik fare Marije Vnebovzete na Močilnikarjevi farmi.

15. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi svoj piknik na Močilnikarjevi farmi.

22. — Prireditev skupnih obiljskih podružnic Slovenske ženske zveze v SDD na Reher Ave.

OKTOBER

10. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

16. — Društvo Sv. Kristine št. 219 KSKJ ima svojo plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

lavi za prisilno delo. Tako postaja Jugoslavija ena sama velika ječa. Vladajoči komunisti mislijo, da bodo z visokimi kaznimi ukrotili ljudi, toda krivične ali previsoke kazni le utrjuje ljudi v prepričanju, kako krivičen je ta režim.

TOVARNE DELAJO ZA RU-SIJO. — V letu 1947 so morale tekstilne tovarne v Kranju narediti 3 milijone metrov blaga za Rusijo. Letos pa imajo nalog za 5 milijonov blaga. V Moskvi je baje to blago v izlozih z reklamo, da je to jugoslovanska nad-produkcija. Doma pa ljudje na pol nagi hodijo okrog ali pa berajo cunje od Amerikancev.

PRODAJA JUGOSLOVANSKE MOKE V BERLINU. — Brezobzirnost režima do domačih ljudi se vidi tudi pri živilih. Jugoslavija je izvažala pred vojno precej žita, sedaj strada moka. Kam gre ta živež? Sedanjim bogatim hočejo tujih valut, deviz, da lahko plačajo v inozemstvu svoja zastopstva in velike trume svojih agentov v zunanjem svetu. Zato prodajajo moko tudi v ruski coni v Berlinu.

Berlinski list "Tagesspiegel" poroča dne 23. marca 1948, koliko se prodaja v ruski coni Ber-

lina na črni borzi. Poroča da so prišli celi vagoni moka na "jugoslovansko vojno misijo," ki seveda te moka ne potrebuje, ampak je prišla na ta naslov samo za črno borzo. Prišla pa je ta moka ne pod imenom moka, ampak kot "zdravilne rastline." V nekem slučaju je berlinska policija nekaj te robe zaplenila, pa je na posredovanje ruskih oblasti morala vse vrniti.

TUDI IZ SPLITA v Dalmaciji poročajo, da je tam pred meseci pristal velik ruski parnik, ki so ga naložili z jugoslovansko moko. Kam je odpeljal, nihče ne ve. Ladjo so natočili nemški vojni ujetniki in partizanski vojaki. Domači delavci niso pustili blizu. Tako odvažajo živež iz Jugoslavije, tam pa ljudstvo dejansko strada.

VINO V ŠVICO. — Tudi za vino skušajo dobiti tujo valuto. Tako so ponudili švici jugoslovansko vino po skrajno nizkih cenah. To seveda lahko store, ker doma odkupijo blago po cenah, ki jih sami določijo. Kmet mora dati, če hoče da dobi kako drugo blago.

VINA NIMAJO. — Pismo z Gorenjskega pripoveduje, da sta med Kranjem in Jezerskim odprli samo 2 gostilni. Tudi ti dve

dobita na teden le vsaka po eni sodček vina. Tako Kranjem še vina manjka vsaj po nekod.

PROSTOVOLJNO DELO. — Bahanje, koliko prostovoljnega dela je narejenega v Jugoslaviji vodi do takih poročil kot ga bemo v "Narodnem listu" zagrebškem 21. marca. Tam nekdo opisuje, kako je Martin Baretič preteklo leto delal 900 brezplačnih ur. Če je na dan delal za komuniste po 10 ur, bi to zneslo 90 din. Ker je samo 52 nedelj, je torej moral delati zastoj tudi takrat, ko so bili drugi delavci plačani. Ali je ta laž v listu tako neumna ali je res pritisk tolikšen, da mora delavec delati tudi v navadnih delavnih urah zastoj za komuniste.

VSE USTRAHOVANO. — Ribič je šel loviti ribe v Savo. Lovil je na trnk. Cel dan ni nič ujel. Ko pride domov, ga žena vprašuje, kje ima ribe. Ta pa osorno odgovori: "Ali ne vidiš, da je vse ustraховano. Tudi ribe ne upajo več odpri ust. Zastoj jim meče trnk."

Vremenske napovedi

V nekem članku angleškega lista "Daily Workers" vprašuje pisec, kako bi se bil razvil gospodarski položaj v Veliki Britaniji med nedavno krizo, če bi bila vremenska služba pred pol leta mogla dati za daljši rok točno vremensko napoved, ki je napovedala izvanredno ostro zimo. Gotovo bi bilo mogoče pripraviti velike zaloge premoga, da bi bili na ta način prepričani zastoj v proizvodnji in bi razen tega mogli zagotoviti promet v polnem obsegu. Tako pa so prišle strahote "ledene dobe" iznenada in snežni meteži so stali Anglijo milijone funtov šterlingov. Ves vpliv te nezgode na britansko gospodarsko bilanco bodo po izjavah finančnega ministra lahko prebrunali šele leta 1948.

Letošnji proračun britanskega letalskega ministrstva za vremensko službo znaša 1.882.000 funtov šterlingov; ta sicer velika vsota pa je neznatna v primeri z zneski, ki so potrebni za bodočo raziskovalna dela. Ali ti izdatki bi se nedvomno izplačali.

Dandanes meteorološka služba lahko navadno napove vreme precej točno za 24 ur naprej. Če bi lahko napovedovali vreme za daljšo dobo, bi se to v gospodarstvu bogato obneslo.

Ali že v sedanjem stanju je delo vremenoslovcev dovolj zamotano in lahko so ponosni, da delajo v službi, ki je tako mednarodno povezana.

Štirikrat dnevno — ob 6 zjutraj, ob 12, ob 18 uri in o polnoči — zberejo pri vremenskih postajah meteorološka opazovanja. Od Severne Irskine do Gibraltarja lete letala 800 km daleč in med letom zabeležijo svoja opazovanja v višinah 600 in 6000 m ter oddajo poročila pri vletišču. Kot izvanredno dra-

goceno dopolnilo služijo podatki registriranih balonov, katere spustijo na raznih točkah v zrak. Na teh balonih so posebne merilne naprave z radijskimi oddajniki. Iz podatkov teh naprav lahko razberejo brzino in smer vetra, vlago in temperaturo zraka. V višini približno 15.000 metrov, torej že v starosferi, baloni počijo, naprave pa prijadrajo s padali na zemljo in opazovalci jih lahko ponovno uporabijo.

Podatke vremenskih merilnih naprav, balonov ter poročila letalcev nato predelajo v nazorni obliki v karte in jih pošljejo po primerjavi in popravi vsem vremenskim postajam sveta.

Angleške opazovalnice pošljejo brzojavna poročila osrednji postaji v Dunstable in od tam preko radia vsem ladjam v Atlantiku. Severnem morju in Sredozemskem morju, katere na ta način obveste o predvideni jačini vetra in padavin, o soncu in megli. Istočasno pridejo iz vseh koncev in krajev sveta poročila vremenskih postaj, ki dopolnijo sliko osrednje postaje. Na Holandskem kakor v Franciji, v Arktiki in tropični Afriki, v Združenih državah ter Skandinaviji se vrte meteorološke naprave, zabeležijo vsak sončni žarek, vsako spremembo zraka in temperature.

"Meteorologija — sodobni študij vseh pojavov v ozračju, ki obdaja zemljo", pravi leksikon, torej študij, ki je zelo visok. Toda vremenoslovci nikakor niso ljudje, ki se oddaljujejo od stvarnosti. Mnogo truda bo še treba, da bo meteorologija tako izpopolnjena, da bodo napovedi za daljši rok mogoče. Nekoč bodo ljudje sedeli pri sprejemniku in po poročilih bo do slišali: "Vremenski izgledi za prihodnje polletje: po dokaj topli jeseni bo decembra močno snežilo in zelo mrzlo. Ponovni valovi hladnega zraka bodo povzročili temperature, ki bodo pod dolgoletnimi povprečnimi temperaturami." Gospodinje kot tudi ministri za promet bodo imeli dovolj časa se pripravljati, a vremenoslovci bodo vsi zelo hvaležni. (ACA)

Pogled v Kanalsko dolino

Vsakemu je znano, da je priroda z lepo dolinico od Podkloštra proti Trbižu napravila veliko uslugo pridnim Korščem in sploh vsemu srednjeevropskemu bazenu. Visoke, tako težko prehodne Karavanke se tukaj spuste prav v nižino in s prijetno položno, čeprav ozko dolinico, po kateri brzi Ziljica, manjša sestra bistre Zilje, dovoljujejo lagoden prehod proti jugu, proti Trstu in Jadranskemu morju. Ko so v prvi polovici 19. stoletja pričeli graditi železnice, so imeli pred očmi predvsem dejstvo, da je treba ustvariti čim krajšo in hitrejšo zvezo z morjem. Kmalu potem, ko je stekla železnica z Dunaja preko Ljubljane do Trsta, se je pokazala potreba zvežati tudi zapadnejše ležeče avstrijske dežele s Furlanijo in tudi od te strani doseči morje. Tako je bila najprej zgrajena železnica od Beljaka po Kanalski dolini do Pontablja. Če prebiramo stare časopise in druge vire, moremo ugotoviti, da je prebivalstvo z velikim veseljem in zadoščenjem spremljalo izgradnjo poti proti morju in si je od pozitivne trgovine in kupčevanja po pravici očetalo velikih zaslužkov. Povsod, kjer so nastajale nove železnice, koder je zapihal "hlapon," pa se je poživilo tudi zanimanje do krajev, ljudstva, ki tam prebiva in njih navad in običaje.

Neki kronist opisuje svoje vtise o potovanju po novi železnici proti Pontablju takole:

"Med Zgornjim in Spodnjim Trbižem leži železniška postaja in ko to zapustimo, nas pelje vlak čez železniški most in pre-seka glavno cesto. Brž ko so zadnje hiše Trbiža za nami, se nam pokažejo toliko obiskovane Višarje. Z vrha gleda na nas bela cerkva in nam priča o pobožnem nastojanju naših prednikov. Naše potovanje ne traja dolgo in že je naš vlak na naslednji postaji, v Zabnici, kjer so Slovenci naseljeni. Nemška označba tega kraja nas pa spominja ne nek drug kraj ob Dravi, in sicer na St. Johann, ki se imenuje slovensko sv. Janez. Človek bi mislil, da ta kraj zasluži, da ga tudi po nemško imenujemo. Vendar ni tako. Iz nujne potrebe vsekakor je prevajalec besede "Sveti" črkal, Janeza pa v Gans spremenil in nam podaril lepo ime — "Gansdorf." Škoda, da ime tega prevajalca ni bilo puščeno potomcem v spomin.

Tudi iz besede "Zabnica" so napravili imenitno skrupulo. Navaden Nemeec je iz njega napravil "Safnitz," — ugodnejši Nemeec pa "Seifnitz." Oboje se ujema s smislom slovenske besede kot "krava s sedlom." Poleg vasi Zabnice je namreč priroda ustvarila ribnik, kateremu so številne žabe dale ptoebno značilnost. Naša vas je torej v priznanje muzikaličnega udeleževanja teh žab dobila ime Zabnica, kar bi pravilno in nemščino prenešeno se moralo glasi Froschheim ali Frosching. Kaj pa ima vas Zabnica z milom (Seife) opraviti?

Poleg posrečenega prevoda svojega imena pa ima ta vas še neko drugo zanimivost. Leži namreč prav na mestu, kjer se mora voda odločiti, ali bo potovala v Črno ali v Jadransko morje. Žabji ribnik se je bil odločil za Črno, komaj 100 korakov vstran žuboreča Bela pa si je izbrala Jadransko morje. Kdo je bolje izbral? Je pač stvar okusa. Naša barva je modra, modrina neba, modrina encijana. Vsed tega odobravamo Beli, ki teče k modremu Jadrnu, po njej mu pošiljamo svoje pozdrave.

DELO DOBIJO

Za Cafeterijo

Sprejme se belo žensko za pomoč v Cafeteriji, delo 5 dni v tednu, zastoj hrana in uniforma. Pokličite

Cleveland Shopping News Cafeteria
Vprašajte za Mrs. Smith
HE 4444.

(x)

ASEMBLERJI

se sprejmejo za assembly line. Morajo imeti orodje. Delo je 40 ur na teden; plača od ure-incentive rate.

Zglasite se pri

OLIVER CORP.
19300 Euclid Ave.

(99)

MALI OGLASI

Zlata prilika

Podjetnemu človeku se nudi zlata prilika. Napredaj je "beverage store," truk za dovažanje in vsa oprema v prodajalni. To je že dobro vpeljano podjetje in se prodaja po zmerni ceni, ker ima lastnik še drugo podjetje in ne more obratovati oba. Pokličite med 5 in 7 zvečer KENmore 0989 in vprašajte za Ernie. (May 17, 21)

ALI STE
PREHLAJEN?

Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescriptions — Vitamins

First Aid Supplies

Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

ONE DAY

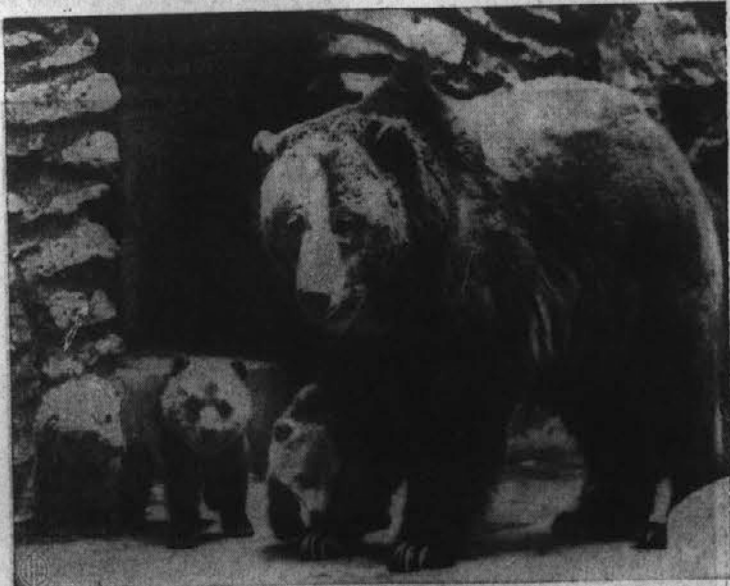
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you need Vitamins that are...
Point, Day and Convenience to take...
Remember, each One-Day capsule contains the full daily quantities of five vitamins, whose requirements in human body have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements for the next day. That's CONVENIENCE. Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

QUANTITIES: Your money buys 3, after taking a single One-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for 30 days, you are not entirely satisfied. So now we ask for One-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

MRS. LABORATORIES, INC.
Indianapolis, Indiana

"Three little bears" — Kot je videti mladički kaj začudeno gledajo postavke, ki se gibljejo zunaj njih brloga, ker pač menda še niso videli človeka. Medvedka z mladiči, ki jih je skotila januarja meseca, je v Lincoln Park zverinjaku v Chicagu. Ta slika je bila posneta, ko so se mladiči s svojo materjo prvič pokazali izven brloga.

Petrinka

IVAN MATIČIĆ

Miha Petrinov je bil včeraj zraven, a Petrinka tega niti ne ve. Če bi vedela, brž bi ga potipala, kam Jože kani in kod brenči. No, Miha naj bo le tiho, saj se je sam tudi že nekaj zagledal na okna. Kdo bi se re v tako mikavne cvetoče jablane. Hribi in gozdovi, svež zrak pa rumeno sonce — to fante premami. Bežite no, orehovski dečki se prav zanimajo za sveži zrak, gozdove in sonce, mar nimajo vsega tega v preobilju doma! — To je res a na Jablanah je vse nekaj drugega; tam so hribci vse bolj prijazni, gozdovi bolj dišijo in sonce bolj prijetno greje. Celo ljudje tam gori drugače govorijo. Tako milo zatezajo, kakor bi peli; jih je kar ginljivo poslušati. Kaj bi ta orehovska govorica proti eni! Tu klestijo sam bob in koruzo, tam gori jim pa zori ajda in sam ajdov kruh se peče. Zato tako milo zatezajo. Tako pravi Jože

Vsako nedeljo popoldne pa Jože seveda ne more k sorodnikom na Ivanje selo, ta izgovor bi bil zopet materi le preveč sumljiv. Zato je treba vsaki-krat nekaj drugega izmisliti. Neko ponedeljsko jutro je bil nekaj potolčen po glavi in po nosu, a tudi roka ga je nekaj bolela. Vendar je kljub temu pridno pomagal zidarjem.

"No, kod si pa snoči hodil?" ga je vprašala mati po strani.

"E, nikoder," je otresel Jože malce nevoljen. "Pri studencu smo bili."

"Pri kakšnem studencu?"

"Nu, pri Branjškem..." Petrinka malone da se ni na glas zasmejala, pa se je le izognila, rekoč: "O, štrame, štrame, vina se nalokajo pa gre do potlej še tako dal'jo pit vodo! Ali niste vsi skupaj pri- toleni!"

"Ložanovega je nekaj želo- dec bolel pa je rekel, da jo gre pit, pa smo šli še drugi z njim."

"Se mi zdi, da si nekaj po- tolen, ka-li?"

"V gozdu mi je spodrsnilo na neki klemani skali."

"Sem se že bala, da se niste, betičniki, morda s polenom po-

tipali."

"E, kaj bi se tipali!" otrese Jože nevoljen.

V resnici se Petrinika ni dosti zmotila, a tudi Jože se ni la- gal, ko je rekel, da se bili pri Branjškem studencu. Res so bili tam, prišli so od one stra- ni, ne od te, in iz drugačnih na- gibov. Jablanski fantje so bi- li namreč orehovske pošteno na- kresali in s kamenjem nažgali. Pa so krenili potlej orehovski k Branjškem studencu, kjer so si hladili vroče glave in bunke pa kri si sprali. Branjška stu- denci na le za želodčne, tem- več tudi za srčne težave, za bun- ke in rane.

Dan se je razmahnil pa noč daleč odrinil, zato, da so kosci lahko zgodaj vstajali in šli po- noč počivati. Bilo je vse tako modro urejeno, razen tega so se tudi trave visoko razbohotile in vabile kosce, da jih ti res niso mogli več mirno gledati. Po- sebnost takole zjutraj ob treh, ko se svita dan in je kosci še ves zaspan, pa mu rosne trave zadišijo kakor kruh iz peči. Ne- kaj ga požgečka pod nosom, ptiči ga dramijo, a nazadnje zakliče gospodar: "Alo, kosci, na noge!" Kdo bi se temu kli- cu upiral, kdo se obojavljaj! Naj pride mar zadnji na koše- nico, ki si bodo drugi že globoko zasekali redi? Bila bi zanj pra- va sramota. Zato pa kar brž na noge, da ne boš zadnji. Po- žirek brinjevca dobiš pred od- hodom ter zavojček tobaka — pa hajdi kosit! S koso na rami zavriš, da se razleže čez hrib in dol: juhu, juhu!

Arduh, pri Petrinovih se jim je pa zidava zavlekla, da ne morejo h košnji. Pa še letos, ko so vzeli v najem senočet v logu. Nič, košnje ne morejo odrivati, naj le zidarja zidata sama. Petrin je sklepal kose pa odpravil v log Jožeta, Miho, Lovreta in Jerača. Zdaj je vre- me, da bi le še ostalo. Bog ne prizadeni, da bi log zopet za- lilo! Učanka se pohlevna vije skozi kakor dremava kača, a ni- koli ne veš, kdaj ti zalije ško- renj. Učanka je zlokobna, ni- koli nisi varen pred njeno ihto, dvigne se in bušne čez brego- ve, potem pa joj tebi in tvoji košnji! Petrin je bil na trnih, senočet mu je gorela pod nogami, a kosci so jo krezali, da so bili vsi premočeni. V štirih dneh so jo podrli, potem še grabili in sušili. Medtem se je pa pričelo temniti nebo in v da- lji je že nekaj bobnelo. Učanka je bila še krotka, a iz njenih presihov in požiralnikov zau- darja smrad, kar ne znači nič dobrega. Brež, brž, seno na- kladat, domov z njim! Petrin je priganjal, dasi ni bilo treba, ker so delali kot ogenj. Kakor bi mignil so pomedli pol seno- četi in spravili domov, več pa niso utegnili, ker je medtem že cplazilo. Ali je šlo, dan in noč, noč in dan! Gor do jazon je od- mevalo bobnenje požiralnikov, ki so goltali vodo. Ljudje so se s strahom ozirali tja dol na log, kjer se vije tista zlokobna kača, ki bo zdaj zdaj vzkipe- la; obupno so vili roke: Marija pla- ninska, prizanesi! Log bo zalilo, pomagaj! Toda dež ni odne- hal, lilo je kar naprej pa nama- kalo to žejno kraško zemljo. Vse reže so bile zalite, zemlja je bila skoz in skoz napojena, a še je naprej lilo. Kljub te- mu pa ni bilo nikjer na višinah poplave, niti luže, vsi nalivji so sproti zbobneli skozi razpoke v votlo podzemlje. Tu so si iskali potov, pretakali se niže in niže v globine ter se izlivali v log. Požiralniki pa niso mogli več sproti goltati takih vodnih mno-

žin. V goltancih so jim obtičale veje, protje, cela drevesa, ki jih je neurje naplavilo. In ta- ko so vode zastajale, kača Učanka pa se je pričela nape- njati in se naglo dvigala. Lju- dje so žalostno gledali z višin na svoje upe: nebroj senenih kopic — lojnic je ždelo med vi- jugami naraščajoče Učanke. Križ čežnje, jutri jih ne bo več. Da, Učanka je prestopila in za- jela log, izpremenila ga v jeze- ro. Log je bil preplavljen čez in čez, le še vrhovi senenih loj- nic so se videli iz vode.

Kaj storiti? Petrin je glavo povešal, sinovi so se jezili, ker jim je ves trud splaval po vo- di, Jerač pa je premišljeval. Ne boš Jerača, ne bo odnašala voda njegovega truda! Gre in nekaj zagode Petrinu, potlej pa veli Jožetu, naj pripravi nekaj tramov in plohov, bosta napra- vila splav. Inenitno! Jože je bil brž za to, in pomagajal je še Miha tesar. Brž ko je dež od- nehal, sta naložila splav in ga odpeljala dol k jezeru. S se- boj sta vzela vile in grablje in sta odrinila s splavom: na sre- do jezera. Po hrastih in vr- bah sta ugotovila senočet ter oričela z vilami nakladati seno iz vode. Kolikor je bilo še loj- nic sta vse naložila; večina pa jih je že splavala po vodi. Z golgimi koli sta vse prebrskala, a jih nista več našla. Pač sta pa videla, kako jih je nesel tok Učanke. So bile Petrinove ali ne, je pač vseeno. Rešeno seno sta zavlekla h kraju kjer sta zelela Lovreta, ki je čakal tu z volmi in vozom, naj ga nalo- ži in se potem vrne. Sama sta odrinila nato po drugo. Zdaj sta ga lovila z vilami kar po to- ku Učanke. Naložila sta ga ko- likor je mogel držati splav ter ga zavlekla na suho. Se in še sta se vračala, tako da je pri- čel Jože omagovati. Jerač pa ni odnehal. Gospodar lahko pusti plavati svoj trud po vodi, če hoče, Jerač pa je prejel za svoje delo plačilo, zato ne sme gospodarja prikrajšati za svoj del. Tako si je misli! Jerač pa veslal in odrival s kolom splav, da je kar oči zavijal in sopol ko vol. Splavljene upe sta lovila

po Učanki, a tok ju je zanašal dalje in dalje, dokler ju ni za- nesel do požiralnikov... Niti opazila nista, da sta blizu žre- la, ker prav tu je bilo naplav- ljenega največ sena — in to ju je zmotilo. Sele bobnenje, ki je prihajalo iz žrel, ju je zdra- milo in opozorilo na nevarnost. Naglo sta hotela odriniti splav iz toka, a ju je že zasukal vr- tinec... Ta je bil pa nekoliko drugačen kakor tisti takrat, ko je pastirca Jožka vrtinčilo z jucem po Učanki.

U, kako je bobnelo pod njima, okoli in okoli plesalo, se preli- valo, besnelo! Odprta žrela so goltala vodo, goltala vse, kar so zajela v vrtince. Veslača je za- jela groza. Križani Bog! Zem-

lja se odpira, košnja je pogol- tnila, zdaj bo še kosce! Valovje se peni, splav se vrtinči in lomi. Z vsi silo se upirata brodolom- ca, s koli skušata odriniti splav iznad žrela. Jerač nekaj vpije, Jože ga spričo bobneja ne ra- zume. Potem Jerač pokaže, naj Jože zmeče seno s splava, ker se potaplja. Zatem pomiš- lja Jerač, kako če bi se prepu- stila vrtincu; splav bo žrelo za- mašil, a žrelo ne more splava pogoltniti! To bi bilo torej dobro. Pomišlja Jerač, kako bo potem. Če bo žrelo zamašeno, lo voda naraščala in splav dvignila ali pa razbila, s čimer se bo žrelo zopet odprlo — in njima gorje! Jerač se znova upre, išče novih opor, rine,

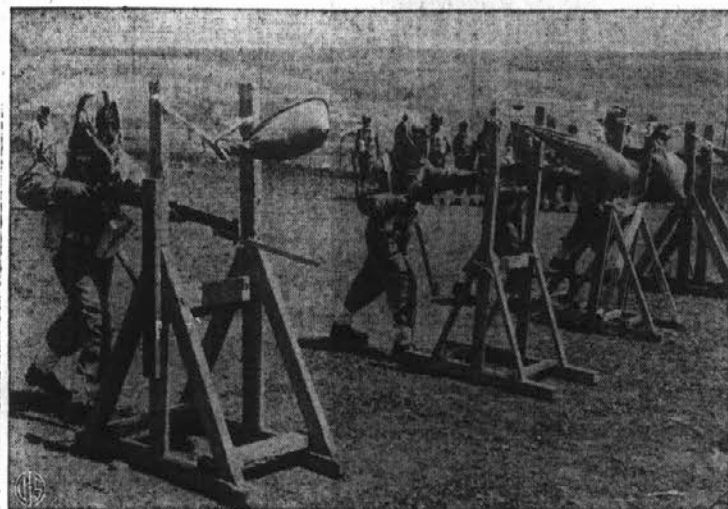
—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Ni treba misliti, da vas varajo oči in da enega trikrat vidite. — V Palisades parku v N. J. so imeli nedavno kot posebne goste 25 skupin trojčkov iz vseh krajev dežele, kjer se je vršila tretja letna konvencija "Mater trojčkov." Nekaj skupin teh trojčkov nam kaže gornja slika.

Palmiro Togliatti, vodi- telj komunistične stranke v Italiji je bil pri zadnjih vo- litvah temeljito poražen. Še celo v severni Italiji, kjer je imel največ zaslonbe, so bi- li komunisti precej tepeni.

Gornja slika nam kaže rekrute iz Trans-jordanije na vežbalšču blizu Amman. Kralj Abdullah je zagrozil, da bo poslal svoje legije broječe 20,000 najboljše treniranih Arab- cev v boj za Palestino.

razjarjen pogleda, malo da ga mlati s kolom po vodi in kolne, ne oplazi s kolom. Kako boš Nikamor ni moč spraviti spla- skakal v vodo, bedak, ko še va, kakor bi bilo zakleto. Jože krotke Učanke ne preplavaš, predlaga, naj pustita splav in kako šele te zbesnele vrtince! skočita v vodo. Jerač ga ves (Dalje prihodnjik.)

OPPORTUNITY TO LEARN A PROFITABLE TRADE De SIMIO SCHOOL OF SHOE REPAIR

G. I. Approved Cleveland's Oldest
Classes: 7 to 12; 12 to 5; 5 to 10
For Information Phone or Write Miss Praught
418 Frankfort SU 5542

YOUR FIRST TASTE TELLS YOU IT'S DIFFERENT!

Schmidt's
Supreme

"America's Finest Beer"

DISTRIBUTOR - Paul Watral
FINEST BEVERAGE DISTRIBUTORS
Cleveland, Ohio Phone EN 2003

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskar- na vam tiska krasna poročna- vabila po jako zmerni ceni. Pri- drite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628

Robert Merrill Gives A Recipe For Spaghetti with Meat Balls

Robert Merrill, star of radio and stage, admits to being a good and thrifty cook and says what he likes when he can get into his kitchen is spaghetti and meat balls which he prepares like this:

Spaghetti with Meat Balls
8 small onions 1 can tomatoes 1 egg
1 green pepper 1 carrot 1 1/2 lb. spaghetti
3/4 lb. mushrooms 3/4 lb. chopped meat seasoning
(for four people)
Here's how he makes it: Brown onions, green pepper, mushrooms, and add desired seasoning. Add can of strained tomatoes and simmer for 1/2 hour. Grate carrot and mix with chopped meat. Add seasoning and egg. Mix. Roll into balls and cook in tomato sauce for five minutes. Boil spaghetti in separate pot and strain. Add tomato sauce and meat balls.

Robert Merrill
"It's a myth that bachelors are bad cooks," says Mr. Merrill. "I not only keep things in order in my kitchen but I also see to it that every drop of food is saved. How about you?"

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
NEPOZABNEGA SOPROGA OČETA,
STAREGA OČETA IN TASTA

Felix Surtza

ki se je preselil v večno življenje
17. maja 1947.

Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči;
resnice sonce ne stenna,
tam sonce sreče ti na vgasne.

Žalujoci ostali:

MARY SURTZA, soproga;
MAE DRASLER, hči;
LOUIS L. DRASLER, zet;
LOUIS JR., vnuk;
PHYLLIS, vnučinja.

Cleveland, O. 17. maja 1948.